

ESPERIT, CAP ON GUIES LES NOSTRES ESGLÉSIES?

Comunicació Pastoral dels Bisbes catalans als 25 anys del CPT

3. La Paraula de Déu i els sagraments, centre de la vida de l'Església

3.1. El misteri del Déu que es revela en Jesucrist, celebrat en la litúrgia de l'Església

La constitució *Dei verbum* explica el pes de la Paraula divina en la història humana: «Va plaure a Déu en la seva saviesa revelar-se a si mateix» (2). Déu s'ha manifestat en unes coordenades precises d'espai i de temps, en el poble d'Israel i en la persona de Jesús, «per boca dels profetes» i «en la persona del Fill» (Hebreus 1,1-2). I ho ha fet «en aquests dies, que són els definitius». La frase no es refereix només als esdeveniments d'ara fa dos mil anys, ocorreguts en el país dels jueus, sinó al temps present, a l'ara i l'aquí. Els «dies definitius» són el temps en què visqué Jesús de Natzaret, però són també l'època en la qual vivim nosaltres, temps de gràcia i de misericòrdia, de benaurança i de santedat. La novetat de Jesús, encarnat i ressuscitat, mai no s'afebleix ni s'apaga. La història ha quedat capgirada amb l'esdeveniment salvador, de manera que des del moment en què el Fill de Déu «es va fer carn» (Joan 1,14) ens trobem en el temps del compliment, carregat de do i de sentit, curull d'esperança.

Cada any litúrgic, celebrem la vinguda del Fill en una terra assedegada de pau i de justícia, ens alegrem del seu naixement gloriós i ens gloriem de la seva mort salvadora, passem de la menjadora al sepulcre i al testimoni de la seva resurrecció. La Paraula és, doncs, el disseny del Déu que es revela a redós d'un diàleg entre Creador i criatura, que troba el seu punt culminant en el moment que Maria, la noia verge de Natzaret, pronuncia el seu *fiat*: «que es compleixin en mi les teves paraules» (Lluc 1,38). Jesús neix per la Paraula i com a Paraula, ja que és el Verb de Déu fet home, llum de llum que evoca el primer *fiat* de la història: *fiat lux*, «que existeixi la llum» (Gènesi 1,3). El món comença amb la llum que plasma l'acte creador, i és tret de la tenebra del pecat amb l'arribada del «sol que ve del cel» (Lluc 1,78). No podem oblidar que som el poble de Déu que, mentre feia camí en la tenebra, «ha vist una gran llum», la llum del Messies (Isaïes 9,1). ■

(continuarà)

Diumenge, 15 d'agost de 2021. Núm. 612

DIUMENGE XX (B)

L'ASSUMPCIÓ DE SANTA MARIA

Celebrem avui la solemnitat de l'Assumpció de la Mare de Déu: La Pasqua de Maria.
“Maria ha estat enduta al cel”. “La victòria ha engolit la mort” (cf. 1Cor 15,55)

En aquesta festa contemplem la glorificació de Maria. Sí, els cristians tenim fe en la resurrecció. Hi creiem. Els apòstols

contemplaren el Crist ressuscitat i en donaren testimoni. Des de llavors la fe en la resurrecció dels morts omple d'esperança el cor dels éssers humans.

Mortals com som, finits i plens de pors, en contemplar Maria, assumpta al cel, venerem aquella que essent de la nostra mateixa carn, ha assolit ja la glòria per sempre: "Maria regna amb el Crist per sempre".

És com quan una cordada d'alpinistes, després d'un llarg recorregut ple de joies i penes, d'entrebancs i riscos, intenta l'assalt final a la muntanya. Cal arribar al cim, amb èxit. En travessar un pas perillós, quan el primer de la cordada ha acabat de passar-lo, fa un signe als altres companys, assenyalant que l'obstacle ha estat vençut. Tots els altres, després d'aquell, fan el mateix camí, sense por, segurs d'arribar a travessar el pas perillós. El primer anima el camí dels qui el segueixen. El pas seguirà sent perillós, però ja no és un obstacle invencible.

Així passa amb la mort. Maria ha assolit el cim, amb èxit. Amb ella esperem arribar-hi també nosaltres.

Com Maria, també nosaltres esperem arribar a la glòria. Així ho hem demanat en l'oració d'avui: *"Déu omnipotent i etern, vós heu portat a la glòria del cel amb cos i ànima la immaculada Verge Maria, Mare del vostre Fill. Feu que amb l'esguard fit en les coses celestials, mereixem de tenir part en la seva glòria"*.

Per això ens alegrem i glorifiquem Maria. Tantes festes majors dels nostres pobles, en el dia d'avui, volen transmetre l'alegria que sentim els cristians perquè creiem i esperem, que així com Maria gaudeix ja de la vida del cel, també nosaltres en podrem gaudir, amb ella i amb tots els sants.

La festa d'avui no és un punt final d'un espectacle grandios. És el començament d'una història que ha de ser de salvació per a tots.

Creure que Maria és en cos i ànima al cel ens fa esperar amb ferma esperança aquesta mateixa sort. El pa de l'eucaristia que ara compartirem és el tast i la penyora del banquet celestial que anhelem.■

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 *(Celebració de la Paraula)*

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 14: 18,30: Maria Pont
Diumenge, 15: 12,00: Tomàs Camós i Clara Alsina
18,30: Pel poble
Dilluns, 16: 18,30: Família Figueras Xifra
Dimarts, 17: 18,30: Maria Noguer Torrent
Dimecres, 18: 18,30: Intenció particular
Dijous, 19: 18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Divendres, 20: 18,30: Intenció particular
Dissabte, 21: 18,30: Família Masó Aragó
Diumenge, 22: 12,00: Intenció particular
18,30: Pel poble

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

HIMNE A LA MARE DÉU ASSUMPTA

Benaurada sou, Maria, us diem en aquest dia
de la vostra Assumpció;
avui, Verge consagrada, heu pres mística volada
vers l'eterna mansió.

Sigui a vós, oh Crist lloança, Senyor Déu de benaurança,
fruit de Mare virginal;
i a Déu Pare, llum primera, qui amb l'Amor d'ambdós impera
sia glòria immortal. Amén.